

VESZPRÉMVÁRMEGYE

FÜGGETLEN POLITIKAI LAP.

Előfizetési ár:

Egész évre — 12 korona. Negyed évre — 3 korona.
Fél évre — 6 " Egyes szám — 24 fillér.
Községi jegyzék, egész évi előfizetésnél kedvezményesen
10 koronáért kapják a lapot. — Nyilvántartási sora 40 fillér.

Felolós szerkesztő:

Horváth Rezső dr.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Veszprém, Virág Benedek-utca 2
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal és Fodor Ferenc könyvkeres-
kedése, Szabadság-tér 3. szám. — Kéziratokat nem adunk vissza.
Eljegyzések és béli meghívók közzéi díja 8 korona. Felülfizetések, adomá-
nyok, közértesítvények soronként 20 fillér. — Telefon 54.

Támogassuk a gyermekvédő ligát.

Veszprém, 1916. aug. 26.

Az Országos Gyermekvédő Liga áldozatkészségével Veszprémben a hadiárvák számára diák-otthont létesít. A legnemesebb cél érdekében elhatározta az Országos Liga Veszprémben helyi bizottság alakítását s e célból felhívással fordul a város és vármegye hazafias és áldozatkész közönségéhez. A Liga egyelőre erkölcsi támogatást kér csak, mert a nemes cél támogatása külön fölhívás nélkül is bekövetkezik. Hazafias érzésünk teljes melegevel fordulunk mi is a város és vármegye közönségéhez, hogy úgy az Országos Liga helyi bizottságának megalakítását, mint annak működését olyan támogatásban részesítse, mint a melyet az a cél, amelyet maga elé tűzött, megérdemel.

Felhívás

az országos gyermekvédő liga veszprémi helyi bizottsága megalakulásához.

Az erények legértékesebb terméke az emberszeretet. Enélkül az ember élete értéktelen. Ezen épül fel a család, a társadalom és a nemzet, e nélkül összeomlik minden emberi alkotás. Ellenségeink eltipornák nemzetünket, ha lelkiünkben a családjunkért és nemzetünkért élő, rajongó szeretet erősebb nem lenne amazok vad gyűlöleténél.

E lángoló szeretet összeforrasztotta most a társadalom elkülönített rétegeit. Egyek vagyunk a fájdalomban, az örömben, a küzdelemben és a dicsőségben!

Az emberszeretet nevében fordulunk most városunk egybeforrott társadalmához. Nemzetünk jövőjének és fennmaradásának legértékesebb biztosítékát, a *gyermeket* ajánljuk társadalmunk különös szeretetébe.

Boldog az a nemzet, melynek életképes ifjúsága van; el nem vész az a nemzet, melynek disze a *gyermek!*

Óh, mily sok gyermek lett apátlan, hany ezer gyermek lett árva, az elhagyott gyermekek száma megmérhetetlen.

Mindannyiunkat sújt a háború szörnyű dúlása, de a legszálnalomra méltóbbak a háború árvái.

Ezekért a magyar nemzet jövődjét fenntartóért aggódunk, őket akarjuk megmenteni, velük akarjuk a nemzet kiapadhatatlan öserejét megőrizni. Minden elhagyott gyermeket szeretetünkbe akarunk fogadni, a hazának akarjuk őket megmenteni és felnevelni.

A haza szent nevében, a szeretet fenntartó szavával, az irgalom esdeklő hangján kérjük városunk társadalmát, hogy az elhagyott árvák felnevelésére tömörüljünk

egy társaságba és alkossuk meg az Országos Gyermekvédő Liga helyi bizottságát.

Nem kérünk tagsági díjat, nem szabunk feltételeket, csak egyet kérünk: önzetlen szeretetet a szerencsétlen elhagyott árvák iránt. — Ez a szeretet megnyitja majd az áldozatkészség zsilipeit is.

Mi szeretetteljes tevékenységet kérünk, hogy annak idején, ha a társadalom áldozását is igénybe kell vennünk, buzgó tagjaink a gyermekek iránti szeretetből, mint a gyermekvédelem hű támogatói a cél elérését biztosítsák.

Mély tisztelettel kérjük, hogy az Országos Gyermekvédő Liga veszprémi bizottságába lépni és a f. évi augusztus hó 29-én délelőtt 1/2 12 órakor a városháza dísztermében tartandó alakuló ülésen megjelenni sziveskedjék.

Veszprém, 1916. évi augusztus hó 20-án.

Dr. Óvári Ferenc

orsz. képviselő

Dr. Véghelyi Kálmán

vmegyei alispán

Göndör Ferenc

kir. s.-tanfelügyelő.

Dr. Komjáthy László

polgármester.

A városi adóztatás reformja.

— Dr. Antal Géza beszéde az Országgyűlésben. —

T. ház! Ezzel a reformkérdéssel fájdalom, úgy vagyunk, mint Magyarországon igen sok reformkérdéssel: nagyon hosszú multja van. Hiszen ha nem is akarok a mult század 90-es éve előtti időre visszanyúlni, amikor egy igazi szerves adóreformnak a kérdése először felmerült: 1893-ban Wekerle Sándor, mint akkori pénzügyminiszter, az e tárgyban összehtandó szaktanácskozmány elé terjesztett emlékiratában nagyon nyomatékosan hangsúlyozta, hogy „tisztaban kell lennünk azzal, hogy az egyenes adó beszolgáltatásnak reformálása, ha gyökerükben akarjuk a bajokat orvosolni, koránsem az állami adók megváltoztatásában áll egyedül, sőt a bajnak legfőbb kulforrása nem is ebben van. Ha ugyanis azt vesszük figyelembe, hogy a közszolgáltatásoknak milyen mértéke jut az állami és minő egyéb közszolgáltatásokra, arra az eredményre jutunk, hogy nem az állami szolgáltatások nagyságában, hanem az egyéb szolgáltatások sokaságában rejlik az adózás teljes súlypontja. „Arra a következtetésre kell tehát jutnunk, hogy csak fél rendszabály lett volna, az egyenes adók reformjára gondolni, a többi közszolgáltatásokat pedig érintetlenül hagyni, hanem ki kell terjeszteni a reformot ezekre is, különösen azért, hogy ezen helyhatósági szolgáltatásokat korlátozzuk, kezelésüket egyszerűsítsük, ellenőrzésüket hatályosabbá tegyük és az állami szolgáltatások kezelésével szerves összhangba és kapcsolatba hozzuk.”

T. ház! Körülbelül egy negyedszázada mult el annak, hogy azok a ma is feltétlenül érvényes szavak ebben az emlékiratban a magyar képviselőház tagjainak tudomására hozta. Azóta megtörtént az adóknak Wekerle által tervezett reformja. Az 1908, illetőleg 1909-iki adóreformokkal kapcsolatban azonban nem láttuk azoknak a kérdéseknek a megoldását, a melyek megoldását Wekerle Sándor ezelőtt 23 évvel még az egyenes állami adók reformjánál is bizonyos tekintetben sürgettebbnek és fontosabbnak tartotta. Hát, t. ház,

a mi szerencsétlen politikai helyzetünk és általában a mi szerencsétlen belpolitikánk az, ami bizonyos fokig állandó kerékkötője volt annak, hogy az állam egyetemes érdekében álló fontos, szükséges, elodázhatatlannak érzett reformjavaslatok napirendre kerüljenek, ez volt az oka annak, hogy csak 22, 23 esztendő múlva kerül e kérdés is újra elő, amikor egy negyedszázadot veszítettünk, amely ennek, a nemzetnek életében helyrehozhatatlanul mult el. A világháborúnak kellett következnie, a világháború okozta összes nyomorúságnak, hogy újra érezzük ennek a kérdésnek rendkívüli fontosságát és horderejét és ezzel a kérdéssel újra foglalkozunk és megoldására keressük az expedienst. Mert, ha nehéz volt a községi háztartás helyzete a világháború előtt, méltóztassanak meggyőződve lenni, hogy hasonlíthatatlanul nehezebb most a világháború alatt és még súlyosabb lesz a világháború után.

Hiszen, t. ház, törvényhozási intézkedéseink a lefolyt negyedszázad alatt bizonyos fokig magának a községi adóztatásnak a helyzetét rosszabbá tették, mint azelőtt volt. A regale-megváltás következtében az addig élvezett jövedelmek emlékedésétől a községek bizonyos részben elesetek és az 1899: VI. t.-c., amely egyes fogyasztási cikkekre a községek által addig kivettelt pótlékok további szedését megszüntette és a községek által addig élvezett jövedelmek összege fejében helyezett csak állami szubvenciók kilitásba, ismét a fokozódó emelkedéstől fosztotta meg a községi háztartást, mert a kontingentált összeget csak az 1895—97. évek jövedelmében állapította meg és csak ezt volt hajlandó az állam a községi háztartási szükségletek fedezésére megteríteni. Így a községek mindinkább arra szorultak, hogy a meglévő adókra községi pótlékokat vetve fedezzék a maguk szükségleteit. De ezek a meglévő adók szintén majdnem mind kontingentálva vannak, úgy hogy csak a házbéradó az, amely kontingentálva nincs, amelynek egyre emelkedő jövedelme egyrészt az állampénztárt is igen kedvezően érinti, de másrészt a községeknek alkalmat szolgáltat arra, hogy egyre nagyobb adóalap után vehessék ki a maguk pótlékát. A házbéradó azonban a városok lakosságának megterhelését jelenti, minél nagyobb a házbér-adóalap, annál nagyobb a városi lakosság megterhelhetése. És ha a nagyobb megterhelést jelentő nagyobb adóalap után rovatnak ki a nagyobb községi pótlékok, akkor ez állandóan fokozódó megterhelést jelent a városi lakoságnak.

Az a két adójavaslat, amely előttünk fekszik, a jövedelemadóról és a vagyonadóról szóló javaslat, kimondja, hogy ezen adók után községi pótlék nem szedhető.

Nem szölok erről; annak teoretikus és adótechnikai szempontból is nagy akadályát volnának, hogy éppen a jövedelmi és a vagyonadó után, amely mind a kettő személyi adó, községi pótlékok vettesse ki. Erről azonban nem szölok, csak a tényt akartam megállapítani. Viszont azzal, hogy a III. osztályu kereseti adót is kontingentáljuk, éppen úgy, mint annak idején a földadó volt kontingentálva, természetes, hogy az emelkedő jövedelem révén előállott adóalap többletet szintén elvonjuk a községek adókövetése alól és így a községek arra vannak utalva, hogy a fennmaradt néhány adóra vessenek ki mennél nagyobb községi pótlékok, úgy hogy nem csodálkozunk, ha ennek következtében a községi adópótlékok magassága igen sok helyen a rendezett tanácsú és törvényhatósági városoknál, több mint felében e városoknál, a községeknek körülbelül pedig szintén ez az arány áll fenn, eléri az állami adók 70—80%-át, sőt igen sok olyan község van, ahol a 100%-ot is meghaladja.

Már pedig ez nemcsak abból a szempontból hátrányos, hogy így a község lakossága túlfel van terhelve bizonyos adópótlékokkal, hanem abból a szempontból is, hogy a mi egyesadóink, kivéve éppen a tervezett két adót, a jövedelem-adót és a vagyonadót, meglehetősen igazságtalan adóalapot nyújtanak, úgy hogy az igazságtalanság, amely ezekben az egyesadóknak rejlik, ha a községi pótlékokra ezek szolgálnak alapul, csak fokozódik azokkal a százálekekkel, amelyeket a község a maga háztartása érdekében azokra kivetni kénytelen. Ugyanazok az okok, amelyek kiváratottá tették, hogy ezeket a rendkívüli szükségleteket az állam ne az eddig meglevő adók pótlékolásával próbálja fedezni, mert ez a meglevő igazságtalanságokat fokozta volna, ugyanazok az okok szolgálnak természetesen arra is, hogy gondoskodnunk kell arról, hogy a községek is ne ezekre a meglevő adókra legyenek kénytelenek a pótlékokat kivetni, mert ez ép úgy fokozná az igazságtalanságokat, mintha a pótlékolás az állam céljaira történnék.

Tisztelt ház! Budapest székesfőváros abban az emlékiratban, amelyet a ház elé terjesztett, felhívta a ház figyelmét azokra a bajokra, amelyek a községi adóztatás terén fennforognak. Azt mondja (olvassa): „A kormányának és a képviselőháznak a figyelmét arra kívánjuk irányítani, hogy az államháztartás pénzügyi egyensúlyának rendezése mellett ugyancsak a közgazdasági konszolidáció másik követelménye az, hogy a városok háztartása, amely a háború következtében megrendült, szintén rendeztesse. Kétségtelen, — mondja Budapest főváros községe — hogy az országos adókérdésekkel kapcsolatban a város háztartásának és adózási rendszerének kérdését is szabályozni kell.”

Ez föltétlenül így van és éppen azért, bár az idő nem alkalmas arra, hogy egy ilyen organikus reform minél rövidebb idő alatt megvalósíttassék, abban a meggyőződésben vagyok, hogy a törvényhozás nem zárkozhatik el e kívánalmak elől, nem zárkozhatik el az elől, hogy ezeket a kívánalmakat olyan alakban és olyan irányban teljesítse, amely irányban és alakban ezek ma a háborus időkben honorálhatók, hogy t. i. egy jobb jövőnek előkészítésére adja meg most az utasítást, a községi háztartások szempontjából jobb jövőnek előkészítésére, amely mindazokat a mizériákat, amelyek a községi háztartás terén uralkodnak, megszüntetni hivatva van.

Azonban, T. ház, nem szeretnék egyoldalú lenni. Fajdalom, az a meggyőződés, és a városok háztartásának tanulmányozásából tapasztalati adatokkal támogatott meggyőződés, hogy igen sok esetben magok a városok is hibások azoknak az állapotoknak előidézésében, amelyek ma a maguk pénzügyi nyomásztó súlyával a városokra nehezdednek, mert különösen a községi beruházások terén, ha azt kérdezzük, hogy van-e a városokban rendszer, akkor azt felelhetjük, hogy a rendszer a teljes rendszertelenségben van. Egy megállapított program, amelynek alapján egyes városok a szükségesebbet és jövedelmezőbbet előre téve és a kevésbé szükségeset hátrahatóva, amazit megvalósítani igyekezzenek, a kevésbé jövedelmező, a fényűzési, vagy kényelmi célokat szolgáló intézmények megvalósítását pedig hátrébb szorítanák, ilyen egészséges községi programot, fájdalom, nem találtam a magyarországi városok életében. És e tekintetben ismét azt mondom, hogy a törvényhozást is terheli mulasztás, mert azokra a fontos feladatokra tekintettel, amelyek városainkra várnak, a törvényhozásnak ebben a tekintetben régen kellett volna intézkedéseket fogantatni, hogy a városok ne álljanak egész tanácstalanul, ötletszerűen, minden tervszerűség nélkül, hanem az igazi városfejlesztési politika mesgyéjén haladva érik el a magyarországi városok a felvirágogzás magas fokát.

T. ház! Akárhány város van, ahol a város vezető embere Schiller Don Carlosával azt mondja, hogy „noch nichts für di Unsterblichkeit getan”, és csinál egy nagy alkotást, amelynek tulajdonképpen a város szempontjából nincs semmi értéke, de amely legalább mutatja, hogy alkotó tehetség, amelyre még a késő nemzedékek is büszkén fognak nézni. Sőt akárhány város talán nem is a vezető az oka, de a városban felmerült egy tetszetős idea, és a községek oly nagy szeretettel csüggy ennek az ideának a megvalósításán, hogy tekintet nélkül arra, vajjon célszerű-e, hasznos-e, a város jövő fejlődésének érdekében áll-e annak mielőbbi megvalósítását sürgetik és kikényszerítik.

Ily körülmények közt a törvényhozásra és magára belügyi kormányra várakozik a nagy feladat, hogy a városoknak e téren segítségére siessen és ne engedje, hogy míg egyrészt a városi jövedelmi források fokozására gondoskodik-e, jövedelmi források improduktív célokra, luksuriózus célokra fordítassanak, hogy amikor aztán szükség van arra, hogy a városok haladhassanak a jólét, a gazdagodás, fejlődés útján, ne fényűzési célokat lássunk megvalósítva, amelyek a városok javát nem szolgálják, hanem csak a maguk fényűzésükkel a polgárok a társadalom igényeit fokozzák és beviszik a fényűzés vágyát oda is.

Nem akarok példákra hivatkozni, nomina sunt odiosa, de többé kevésbé, mondhatom, hibás minden magyarországi város, és amelyik nem hibás, az igazán fehér holló e tekintetben, úgy, hogy ez egy egyetemes kérdés, amelynek megoldása éppen azért az ország egyetemének áll érdekében.

Nem kipellengérezni akarom az egyes városokat, vagy vezetőiket, csak egyszerűen konstatalem a tényt, hogy a magyarországi városok fejlődésében nem látjuk a jogosan megkövetelt előhaladást, hanem bizonyos ötletszerűséget, tervszerűtlenséget látunk, tetszős eszméradamatok követését látjuk, amelyek divatoknak hódolnak és ennek a városok adják meg az árát.

Azokkal az okfejtésekkel, amelyeket a városi adózásra vonatkozólag Vázsonyi Vilmos és Springer Ferenc t. képviselőtársaim, hangoztattak, teljesen egyetértek. Szükségesnek tartom, amint azt voltam szerencsés előrebecsíteni, a községi háztartás reformjának munkabavételét, de mégsem csatlakozhatom ahhoz a határozati javaslatához, amelyet Springer Ferenc t. képviselő ur előterjesztett, aki utasítatni kéri a kormányt, illetőleg a pénzügyminisztert, hogy a jövő évi költségvetéssel kapcsolatban terjessze elő a városok háztartásának rendezéséről és ezzel kapcsolatosan a községi adóreform megoldásáról szóló törvényjavaslatot is. Hiszen ma igazán egy káosz az, amiben pénzügyi tekintetben is vagyunk. Ma nem tudjuk meg, hogy az állam pénzügyeinek végleges rendezése mily módon történhetik meg.

Ily körülmények között mikor még nem tekinthető át sem a háborus kiadások egyre fokozódó mérvé, sem a háború után előálló szükségletek mérvé és mindaz, ami e téren természetesen az államra mint feladatot várakozik, nem tartanám célszerűnek egy ilyen terminussal ezt a fontos reformot — nem megvalósítani, de bizonyos tekintetben, hogy úgy mondjam, kompromittálni, mert sem az idő, sem az alkalom nem megfelelő arra, hogy ily fontos, sok előtanulmányt és minden meglevő adat tekintetbevételét igénylő törvényjavaslatot a ház elé lehessen terjeszteni. Éppen azért méltóztassék megengedni, hogy azon nagy fontosságra való tekintettel, amelyet a községi háztartás a nemzet egyeteme szempontjából képvisel, erre a nagy fontosságra való tekintettel a következő határozati javaslatot nyújtsam be: „A ház utasítja a kormányt, hogy az állami pénzügyeknek a háború folytán szükségessé váló végleges rendezésével kapcsolatban a községi és városi adózás rendezésére vonatkozólag is terjesszen elő javaslatot.”

T. ház! Amidőn magam részéről a szönyegen lévő törvényjavaslatokat, mint adórendszerünknek jövőre kiépítésére igazán alkalmas pilléreit a legteljesebb megnyugvással elfogadom, kérem egyúttal a benyújtott határozati javaslat elfogadását.

Gondoskodjunk a hadiárvak elhelyezéséről.

Steckenpferd lilomtejszappan

elérhetetlen hatású szepők eltávolítására és nélkülözhetetlen szer arc és bőrápolásra, mit számtalan elismerővel bizonyíthatunk. Gyógytárakban drogeriákban, illatszert és fodrász üzletekben I koronáért kapható. Szintugy páratlan hatású női kézápolásra Bergmann „Maiera” lilomtejszappan, mely tubusokban 80 fillérért mindenütt kapható.

A pálinkafőzés biztosítása szövetségeknek.

A Szőlősgazdák Országos Egyesülete a pálinkafőzés üstök rekvirálása óta egyre azon volt, hogy a szőlő- és gyümölcs-termelő gazdák házi szesz-főzési joga a háború alatt is lehetővé tétessék, de mindenesetre továbbra is biztosítva legyen. Sajnos, az egyet elzárta tevékenysége kellő figyelemben nem részesült és a múlt hó derekán a képviselőház elé olyan új szeszadó-törvényjavaslat került és fogadtatott el általa, mely gazdáinkat egyszersmindkorra ettől az ősi idők óta élvezett kedvezménytől elütötte.

Arra, hogy ezt az állam pénzügyi egyensúlyának céljából elfogadott törvényt a főrendiház visszautasítsa vagy módosítsa, semmi kilátás nincs. De a törvény végrehajtási rendelete útján lehetne ennek határozmányait némileg enyhíteni és a gazdákat legalább effektív veszteségükért valami póttörvény hozatala útján kárpótolni. Éppen ezért a szőlősgazdák agilis érdekképviselete sürgős felterjesztést intézett ebben a pénzügyminiszterhez, a melyben első sorban kimutatja, hogy milyen jelentősége van a hulladék-gyümölcs és bor melléktermékek házi kihasználásának a kisbirtokosság szempontjából.

Oly esztendőknél, midőn bizonyos vidéken nagy a gyümölcstermelés, még a jobb minőségű gyümölcsöt is, még kevésbé a lezuhalt szivát, barackot, cseresznyét, csak is úgy lehet haszonnal értékesíteni ha a gazda, ahelyett, hogy piacra hordaná termését, kádakba összegyűjti és kiejtés után megfőzi. Még inkább áll ez a szőlő melléktermékeire, a törkölyre és seprőre, mely cikkeket távolabbra való szállítást el nem bírnak és így azoknak a helyben való kihasználás elsőrendű életfeltétel. Voltak esztendők, mikor a szőlőbirtokosság zöme, bizonyos vidéken, csak annyi tisztá hasznolt huzott szőlőből, amennyit a törkölyből kifőzött pálinka neki biztosított. Ezekkel az előnyökkel szemben az új törvényben kilátásba helyezett kedvezmények még legkedvezőbb esetben sem nyújtanak megfelelő ellenértéket.

Jogi és anyagi sérelem esett a birtokosságon a kisüstökön való pálinkafőzés lehetetlenné tételével, amiért ezt követően anyagi kárpótlás is megilleti, annyival inkább, mert első sorban a kisüstök rekviráltak s a gazdák pálinkafőzési berendezésük feladózásával nagy mértékben károsodtak s akkor még sejtelmük sem volt arról, hogy egyszer és mindenkorra elesnek a pálinkafőzés jogától.

A miniszter nyilatkozataiból kivehető ugyan, hogy hajlandók azoknak a szövetségi vagy községi pálinka főzdeknek, melyek a gyümölcs és bormelléktermékek feldolgozására létesültek, bizonyos támogatást nyújtanak és ezeket magánvállalkozásokkal szemben elsőbbségben részesíteni. Tudomásuk van a szőlősgazdák arról, hogy a birtokosság a fő bor- és gyümölcstermelési központokon hajlandó lesz ilyen pálinkafőzdeket létesíteni, melyek azonkívül gyümölcs-száritó, szőlőmagolaj, borkő, esetleg lekvár készítésére szolgáló berendezéseket is tartalmaznának. Csakhogy a háború tartama alatt midőn az érdekeltek nagy része katonai szolgálatot teljesít, sem szövetségeket nem lehet létrehozni, sem a gyárakat nem lehet felállítani. Éppen azért arra kéri a szőlősgazdák érdekképviselete, hogy ilyen vállalatok létesítését magánszemélyek, pénzintézetek, vagy egyéb nem termelői alakulatok részéről mindaddig ne engedélyezze, míg birtokosságnak ideje és alkalma nem volt ebből hajlandóságát bebizonyítani.

Ugyszintén kéri a birtokosságot megfelelő módon arról tájékoztatni, hogy milyen minimális terjedelemben lesz az ilyen szövetségi vagy községi pálinkafőzők felállítására nézve megállapítva. Ha a földmivélsügyi miniszterium próbáképen ilyen törköly és gyümölcs feldolgozására szolgáló üzemeket létesít és azok hasznavehetőségéről a birtokosság meggyőződött, nem kételkedünk abban, hogy az országban szakkal fognak ilyen gyártelepek létesülni. S akkor, a birtokosság a tőle megvont kedvezményekért megfelelő ellenértéke fog nyerni.

— Adjunk látszókat katonáinknak. Jó távcső egész csapatokat megmenthet a meglepetés veszedelmétől és az ellenség kikémlésére is a legbiztosabb segítő eszköz. Küldjék el látszóveiniket hős katonáink számára a **Hadseregélyző Hivatal** címére (Budapest, IV. Váci utca 38. sz. n.

A városi zeneiskoláról.

Évszázadok óta együtt munkálkodik iskola és család a gyermekek oktatása és nevelése körül. Nevelvő oktatnak, hogy fejlessék a gyermek szellemi képességeit.

A szellemi érzelmek kiképzésének feladata az ember lelki világának egyensúlyban tartása. A szellemi érzelmek főtápporrása a vallás és művészet. Míg a vallás főképpen az erkölcsi nevelésen alapszik és főtényezője a hit; addig a művészetek inkább az érzelmi nevelésre vannak hivatva.

A zene az emberi természetben gyökeredzik, tény az, hogy a kisdéd is fogékony a zene iránt. Édesen sznyud el a gyermek anyjának lágy dalolása mellett. Tapasztalhatjuk számtalan esetben, hogy a gyermek játéka közepette dalolni kezd, ezzel bizonyítván örömet, — ösztönszerűleg a zenéhez — dalhoz folyamodik, hogy kis szívének érzését kifejezhesse.

Pythagoras tanítványai alvást előtt ének által enyhítették a nap fáradalmait, s a reggelt zenével üdvözölték. — Sokrates ugy nyilatkozott, — jobb a zenét későn, mint soha meg nem tanulni, — boldog az, aki a zenét ifjú korában sajátította el.

Saját tapasztalatainkból is látjuk, mily nemesebb hatása van a zenének, behatol a lélek legmélyebb rejtekébe, felszínre hozza az abban rejtve levő kincseket. Hosszu évek óta munkálkodom a zenetanítás terén, s meggyőződés, hogy a zene az általános nevelésnek kiegészítő része, mert foglalkoztatja a lelkiteljesítményeket, a kedélyre nemesebb hatása van, és helyes tanítás mellett az kiemeltetetlen szellemi élvezetek forrása leendő.

Zeneiskolánk azt a feladatot tűzi maga céljára, hogy az ifjuságnak alkalmat adjon zenei intelligenciájának minél szélesebb mederben való kiképzésére. Erre a célra kitűnt oklevéllel rendelkező tantervek állanak az iskola rendelkezésére.

Minden akaraterőm — tudásom oda fog irányulni, hogy az általános megelégedést kivívjuk.

Az érdeklődő közönség tájékoztatására közlöm, hogy a kezdő tanítványok heti 3 órai oktatásban, a haladók 2 gyakorlati és egy elméleti oktatásban részesülnek. Vonós zenekari gyakorlatok és kamarazene hetenként egyszer tartatnak. Zongora, hegedű, celló, ének, cimbalom-tanszakokra lehet jelentkezni.

Zeneelmélet, zenetörténet, kamarazene, kar-ének, vonósegyüttes tanítása díjtalan.

Bővebb felvilágosítással — Virág-utca 6 sz. alatt, hol a beiratások e hó 29-étől szeptember 6-áig történnek — szívesen szolgál.

Kecskeméthy Margit
igazgató.

A buza és rozs új kiörlési aránya.

A korpa határarszabását beszélt 2735. M. E. számú kormányrendelet egyuttal a buza és rozsoknál a 2370. M. E. számú rendeletben megállapított kiörlési arányát is megváltoztatja. Az új rendelkezések értelmében malomvállalatok — a vándorló malmok kivételével — csak a következő buza és rozsliszt-fajtákat állíthatják elő folyó hó 17-től fogva:

A 2 %-nál nem több idegen keveréket tartalmazó hektoliterenként 76 kg-os súlyminőségű búzát az egynemű korpa és hulladék elvonása után annak figyelembe vételével, hogy takarmánysziliszte előállításra tilos, 84 %-ra kell kiörlési arányt, amely rozsliszttel együtt a következő három fajta lisztet szabad és pedig a Haditermény Részvénytársaság által meghatározott szabványos minőségben (típus) előállítani:

1. finom, azaz a régi típusu nullás liszt minőségének megfelelő tisztaságú és megőrlés alá vett buzamennyiség 15 %-a erejű, amely lisztmennyiségbe beszámítandó a malom által esetleg előállított dara is,

2. főzisliszte, mely nem durvább a régi típusu 2. számmal jelzett liszténél, a megőrlés alá vett buzamennyiség 20 %-a erejű;

3. egyfajta kenyérlisztet oly mennyiségben, hogy az 1. 2. és 3. pontban megjelölt lisztajtak együttesen a megőrlés alá vett buzamennyiség 84 %-át adják.

Egyminőségű lisztet (sima örlésű) másnak, mint vándorló malmoknak, előállítani tilos.

Rozsból, amelynek hektoliterenkénti sulya (minőségi sulya) 71 kg, az egynemű korpa és hulladék elvonása után annak figyelembevételével,

hogy takarmánysziliszte előállításra tilos, a megőrölt mennyiség 85 %-ának megfelelő egységes mennyiségű lisztet kell előállítani.

A 2370 számú rendelet egyéb rendelkezései az új örlési arányra s az újonnan megszabott kiörlési kötelezettséggel értendők.

A H. R. T. valamint mindazok, akik buza és rozsliszte a közvetlen fogyasztás céljaira az 1750 M. E. számú rendelet rendelkezéseiből kifolyólag árusítanak, a jelen rendelet életbelépése előtt a búzából és rozsból a 2370 M. E. számú rendelet alapján előállított és raktáron levő liszt-készleteiket továbbra is forgalomba hozhatják.

A búzából e rendelet értelmében előállított finom tisztaságú, főzisliszte és kenyérliszte, valamint a rozsliszte vonatkozólag a m. kir. minisztériumnak 2371 M. E. számú rendeletével megállapított határarák maradnak változatlanul érvényben. Lássuk ezek után, hogy egy-egy métermáza buza vagy rozs megőröltetéséből mennyi lisztet kapunk?

Mennyi lisztet kell kapunk?

Ha egy métermáza búzát vagy rozst elviszünk a malomba megőröltetni, abból először is levesznek örlésdíjba (mám fejében) 10 %-ot, vagyis 10 kilogrammot. A megmaradt 90 kilóból portásra levonható 2 %, vagyis 1 kg, és 80 dekagramm. Marad tehát további számítások alapjául 88 kg. és 20 dekgr. Buzánál a korpa legfeljebb 16 %, rozsnál pedig 5 % lehet, természetesen a 88 kg. és 20 dekgr. után számítva. Eszerint korpát búzánál 14 kg. és 11 dekagrammot, rozsnál pedig 13 kg. és 23 dekát kellene vennünk, de kikerekítésével dolgozva, elégedjünk meg, ha búzánál 74 kg. lisztet, továbbá 14 kg. korpát kapunk. Egy métermáza rozsból pedig kerekén 75 kg. lisztet és 13 1/2 kg. korpát követelünk. A molnarak semmi-fele címen nem igényelhetnek többet sem terményben, sem pénzben, és a ki ezt teszi, vagy örlést vállalni vonakodik, több hónapi fogházzal büntethető. Feljelentések a szolgabírósnál teendők meg.

Tilos a pénzért való vándorlás.

„Vándorló malomvállalatok, amelyek kizárólag az örlötető félnek házi és gazdasági szükségletére örlésért, darálásért, zuzásért stb. járó és nem pénzben fizetett vámot (örlési díjat) a jelen rendelet életbelépésétől kezdve az örlésre hozott gabonaneműekből (búza, rozs, kétszeres, árpa, zab, tengeri) csak természetben, nem pedig lisztállapotban vehetik ki. A vámul szedett gabonából a malomvállalat birtokosa csak a fennálló rendelkezések szerint számítandó saját házi és gazdasági szükségletének megfelelő mennyiséggel rendelkezhetik, a felesleget pedig feldolgozatlan állapotban megőrizni és a H. T.-nek vagy bizományosának eladni köteles.”

Igaz, hogy ugyanez kormányrendelet 6. §-a említi a pénzért való örlést is, de mi ezt a H. T. részére örlést vállaló malmokra vonatkoztattuk s éppen ezért azt a választ adtuk a kérdést tevőknek, hogy a pénzért való vándorlás tilos.

Az aug. 13-án kiadott 2680. M. E. számú kormányrendelet véglegesen eloszlát minden kétséget ebben a tekintetben, amennyiben kimondja, hogy a vándorlást végző malomvállalatok, ideértve a kizárólag az örlötető fél házi és gazdasági szükségletére dolgozó vándorló malomvállalatokat is, búzát, rozst, kétszerest, árpát, kölest, zabot és tengerit kizárólag csak terményekben, és illető termény legfeljebb 10 százalékában, de sem pénzben, sem lisztalakjában szedett vámról, (örlési díjért) örlölhetnek vagy dolgozhatnak fel bármely egyéb módon. Ez a rendelkezés a Magyar Szent Korona Országainak egész területére kiterjed és célja a vándorló malmok megfelelő ellenőrzésének lehetővé tétele, mert a malmok a beszedett örlési vámról terményekben tartoznak az örlötető felektől átvett örlési tanúsítványok alapján a H. T.-nak elszámolni.

Littké L. pezsgőborgyár-telepe PÉCS.

Főraktár: Budapest, IV. Szép-utca 3. sz.

Frigez főherceg ő császári és királyi farszaga, Salvator Lipót főherceg ő cs. és kir. farszaga és a „Nemzetközi Hálókoeci”- és „Európai Expresszvonat”-Társaság” szállítója.

Pezsgőfajok: Sport „Grand Via Sec”, Casino „Extra Sec”, „For England” (** vanytas); Britania „Extra Dry” (cukor nélkül.)

H I R E K.

— **Kitüntetés.** Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre fölhatalmazott parancsnokság adományozta az I. osztályú vitézségi érmét Brokes István népfőlköl zászolónak, a 31. népfőlköl parancsnokság nyilvántartásában, Rískó Elemér tartalékos zászolónak és Stang Ignác őrmesternek a 7. honv. huszárezredben, a II. o. ezüst vitézségi érmét Mészáros Alfréd főzörsmesternek a 31. honv. ezredben, Nagy Mátyás huszárnak a 7. honv. huszárezredben.

— **Adomány a vak katonák családjainak.** Egy magát megnevezni nem akaró urnó 12 koronát küldött hozzánk azzal a rendeltetéssel, hogy azt a háboruban világtalanná vált szegény katona családjának juttassuk. Kellő igazolás mellett az adomány kiadóhivatalunkban átvétel.

— **Közintézetek gabonavásárlási jogsultsága.** Konkrét esetből kifolyólag a m. kir. belügyminiszter a következő távirati rendelkezést küldte a vármegye alispánjához:

Hivatkozással 119354. sz. a. kelt korábbi értesítesemre további megfelelő intézkedés végett közlöm, hogy a közben történt tárgyalások eredményéhez képest jövőre niúcsen akadály a 1750/906. M. E. rendelet oly értelmű magyarázatának, hogy olyan intézetek, melyek növendekiek, ápoljtaik stb. élelmezéséről, háztartásszerűen gondoskodnak, az idézett rendelet 5. §-ában körülrít keretek között saját házi szükségletükre gabonát úgy vásárolhassanak, mint a természeti személy fogyasztók.

— **Fodor Oszkár színtársulata Veszprémben.** Fodor Oszkár székestehérvári színigazgató penteken, szeptember hó 1-én kezd meg kiváló társulátával nálunk ez idei színi évadját. Bemutató előadaskénti Gábor Andor hírneves színjáték ujdonsága, „Cyklamen” kerül színre. Az operette társulat szombaton mutatkozik be „Legénybucsu” Strausz Oszkár gyönyörű zenéjű operettjében. Ugy a dramai, mint az operette-bemutatón a társulat erősségei vesznek részt. Az operettet Bárfay Gyula karnagy kiváló vezetésével a 4-ik bosnyak gyalogezred 20 tagu katonazenekara kíséri.

— **Néhai Vaszary Béla kereskedelmi és polgári iskolai igazgató** 950 koronás síremlékére adakozni szívesek voltak: Gaál Sándor és Papp Imre 2—2 koronát, Noé Gábor és Popper Samu 3—3 koronát, Weisz M. Ignác, Weisz Lipót, Vég Zsidor, Péthi Szíveszter, Hoós József, dr. Sándorfi Miksa, Szalai Mór, Berger József, Perényi Antal, Schandl Gábor, Rothauser Dezső, Wellner Gyula, Weisz Elek, dr. Sári János és Rosenberg Zoltán 5—5 koronát, dr. Rosenberg Lajos 6 koronát, Kerényi Andor, Oblatt Rudolf, Rápoch Sándor, Sente Gyula, Szélessy Daniel, Berger Arnold, Fejér István, Feher Sándor, Boór Lajos, Rothauser Zsigmond, Gunszt Ignác, Molter János, Koller Sándor, Tauszig Miksa, Lóvi Béla, Politzer Miksa, dr. Véghely Kálmán, Fekete Gyula, Hordóssy Endre, Szalay Ferenc, Frank József, Geiger Rezső, Papp Sándor, dr. Benkő Károly, Gratzl Odón, Róna Miklós, dr. Spitzer József, Berger József, Kuicsár Károly és Margalit Jenő 10—10 koronát, Kránitz Kálmán, Neger Ágost, dr. Fischer Miklós 20—20 koronát, a Veszprémmegyei Takarékpénztár 30 koronát, a Veszprémi Takarékpénztár 114 korona 62 fillért, a veszprémi polgári és kereskedelmi iskola tanulói és tanári kara 162 korona 58 fillért, dr. Óvári Ferenc 171 korona 80 fillért, összesen: 950 koronát, mely Velty kótaragonak a síremlékért kifizettetvén, fogadják a kegyes adakozók ezen nyilvános nyugtankat és háras köszönetünk áldozatkészességükért.

— **A hatósági közellátásra igényt tartók** összeírását Veszprémben szerdán kezdték meg. Naponta számosan jelentkeznek, akik gabonát bevásárolni nem tudtak s nincs is reményük, hogy tudjanak, ezért a hatósági ellátást veszik igénybe.

Amint ismeretes, a minisztérium megengedte, hogy Veszprém városi lakosok búzát és rozst a veszprémi és enyingi járásek területén is vásárolhassanak. Ez engedély alapján — korábbi megállapodáshoz képest — a veszprémi káptalan e járásekben levő gabona készleteiből 8 vaggont bocsájított a városi közönség rendelkezésére. Több mint 5 vagonra azonban már a káptalani gazda-

sági irodákban előjegyeztek egyesek és természetesen legelőször ezeknek kell kiadni a jegyzett mennyiséget, ezért csak mintegy két és fél vagon buza maradt fenn szabadnak. E mennyiség és a püspöki uradalom által átadandó gabona talán elég lesz arra, hogy a város — a közgyűlés határozata értelmében — a városban lakó köztisztviselőknél kiadja a gabonát, egyéb lakosoknak azonban aligha tud adni a város, hácsak más-honnan is nem bocsájtanak rendelkezésére gabonát. A mi azonban különösen a tegnap megjelent új kormányrendeletre tekintettel — nem valószínű. De ha lesz is szabad rendelkezésre maradó gabona, olyan nagy számmal jelentkeztek igénylők, hogy a város nem fog mást tehetni, mint hogy összeadja a jelentkezettek összes gabonaszükségletét és a meglévő készletet aránylagosan fölosztja. A jelentkezők szükséglete azonban — az eddigi jelek szerint is — az esetleges készleteket legalább százszorosan fogják fölülmulni, úgy hogy egy métermázsára aligha fog jutni egy-két kilónál több.

Legokosabban teszi tehát mindenki, aki hatósági liszttel való ellátásra jelentkezik, a *jelentkezés határideje szeptember 15-én lejár* — és ha időközben, sőt a jelentkezés után is, tudna gabonát szerezni, törölteti magát az ellátandók közül és megveszi a gabonát. Erre október 15-éig joga van.

Közöljük a közönség tájékoztatására azt is, hogy a városnak gabonavásárlási joga nincs s a városi lakosságot is a vármegye törvényhatósága fogja liszttel ellátni. A városi hatóság nem maga fogja a lisztet előállítani, készen kapja azt a vármegyétől és csupán ki fogja azt osztani.

Beiratások az iparostanonciskolába.
A vallás- és közoktatásügyi miniszter f. évi aug. hó 1-én 93200. számú rendeletével kimondotta, hogy az iparos tanonciskolákban a beiratások szeptember hó 1-én megkezdendők. A beiratások szeptember hó 1-től 10-ig bezárólag lesznek. Hétköznapokon esti 5—7, vasárnap és ünnepnap délelőtt 8—12, délután 3—7 órában. Felhívom ennél fogva a tanoncirtó mestereket, hogy tanoncukat a beírásra kitűzött időben okvetlenül beírassák, nehogy kihagás címen felelősségre kelljen őket vonni. Beiratkozni kötelesek azok a tanoncok is akik a múlt évben fel voltak mentve, de tanuló idejük még nem járt le. A beiratkozáskor minden tanuló köteles a 4 K, beírási díjről nyugtatványt felmutatni, vagy pedig a 4 K-t, lefizetni. Akik legkésőbb folyó évi december hó 1-én felszabadulnak, nem kötelesek beiratkozni, de kötelesek ezt iparostületi jegyzőtől kért igazolvánnyal az igazgatónál bejelenteni. Az év ünneppies megnyitása folyó évi szeptember hó 10-én lesz. E napon d. e. 9 órakor a tanulók istentiszteletre mennek testületileg, amelyen a rajzra nem járó tanulók is kötelesek megjelenni. Ezután az igazgató megnyitja, az évet. A rendes tanítás szeptember hó 11-én kezdődik. Az iparosok érdekeire való tekintettel a tanoncok nappali erős elfoglaltsága miatt esti 6—8 órában lesznek a tanítások: Hétfőn és szerdán az előkészítő és III., kedden és csütörtökön az I. és II. osztályban. *Gröff József* igazgató.

Felhívás vetőmag eladásra. A földmívelésügyi miniszter rendelkezése alapján a Veszprémi vármegyei Gazdasági Egyesület feleltalmazást nyert arra, hogy tagjai részére (községek is) vetőmagot vásárolhasson, maximális áron felül is. Tekintettel a Székács-féle buzákkal elért eredményekre, a vármegyei gazdasági egyesület nagyobb mennyiségű Székács-féle utántermésű búzát óhajt vásárolni, hogy a vetőmag rendelő gazdák szükségletét kielégítse. Ezenkívül megvételre keres a vármegyei gazdasági egyesület kiváló jó minőségű tiszta rozs vetőmagot, ezután kéri fel az egyesület a birtokosokat, hogyha a fent említett utántermelt Székács-féle buza vetőmaggal, vagy közönséges rozs vetőmaggal rendelkeznek, készítsék mennyiségének megemlítésével és megfelelő minta beküldésével jelentsek be eladásra a Veszprémi vármegyei Gazdasági Egyesület igazgatójánál.

Alsóörsön a Balaton partján üdülőknek nyári lakások kiadóik.

Családi ház a belvárosban eladó.

Uj távirási tarifa lép életbe folyó hó 16-én, mely szerint: egy szó díja 8 fillér, díjminimum egy korona, vagyis egy táviratért, ha az csak 1, 2, 3 vagy 12 szóból áll is, legalább egy korona fizetendő. Ezen díjszámítás érvényes a bel-földi (ideszámítva a helyi és szomszédos forgalmat is) forgalomban, Ausztriával, Bosznia-Hercegovinával, valamint az orosz, szerb és montegrói területeken, a Monarchia által megszállva tartott helyekkel való forgalomban. Hirlap táviratokról díja: a belföldön szavanként 3 fillér, az Ausztriával és Bosznia-Hercegovinával való forgalomban 4 fillér, 1 korona díjminimummal; ezen tarifa azonban csak a hirlapi igazolvány felmutatása mellett feladott hirlaptáviratokra vonatkozik. Hirlapigazolvány nélkül feladott hirlaptáviratok díja belföldön 400 szóig 10 K, azonfelül száz szavanként még 2 K 50 fill. Ausztriával való forgalomban 500 szóig 15 K, ezentul 100 szavanként még 3 K. Németországgal való forgalomban egy szó díja 10 fill., díjminimum 1 K. A táviratok különleges kezelésére vonatkozó díjak egyébként nem változnak, csak amennyiben szódíjszámítást igényelnek, ugyanezen új tarifa szerint díjaztatnak.

A növényi olaj- és olajmag forgalma.
A hivatalos lap három rendeletet közölt a növényi olajmag és a növényi olaj forgalmának szabályozására nézve. Az első rendelet szerint a kormány az idei lenmag-, kendermag-, gomborka-, tökmag- és napraforgó-termést zár alá veszi. A vetőmagszükségleten felül a termelő a kendermagot csak a Hadi Terménynek, az olajmagvakat pedig a Magyar olaj- és zsiripari központ r.-t.-nak, illetve Horvátországban az Országos ellátási r.-t.-nak adhatja el. A tökmagért 125 korona, a gomborkáért 80 korona, a napraforgómagért 75 korona a métermázsánként megállapított maximális ár. A lenmagot és a kendermag árát a 823—916. számú rendelet állapítja meg. Az olajmagvak, valamint a repce és a vadrepce földolgozásából nyert olajpogácsát viszont kizáróan a Korpa-középpont hozhatja forgalomba. A mustármagot, búkkmagot, szőlőmagot, dohánymagot, mákot, ricinusmagot, szójababot és általában bármely egyéb olajmagot szintén csakis a Magyar olaj- és zsiripari központ r.-t. után lehet áruba bocsátani. Ez utóbbiakra nézve az árat a középponttal a termelő egyezség után állapítja meg. Ha a felek megegyezni nem tudnak, akkor a szakértők meghallgatása után az illetékes járásbírósg dönt. Az érdekelt középpontok a megjelöltnél olcsóbb árat is fizethetnek. A gomborkának, tökmagnak és napraforgónak vámkülföldről való beszerzésére nézve a rendelet nem vonatkozik.

A kormány harmadik rendeletének intézkedése szerint a repceolajat, a vadrepceolajat, kendermagolajat, gomborkaolajat vagy napraforgóolajat, előállító vállalatok kötelesek az 1916. évi augusztus hó 11-én meglévő készletet évi augusztus hó 20-ig a Magyar olaj- és zsiripari központ r. t.-nak bejelenteni. A kormány az újabb előállított készletekkel egyetemben a régieket is zár alá veszi. A maximális árat a repceolajra 210 koronában, vadrepceolajra 210, lenmagolajra 420, gomborkaolajra 340, tökmagolajra 625 és napraforgómagolajra nézve 600 koronában állapították meg, a melytől a detailforgalomban legföljebb 10 százalékkal lehet többet kérni. A vitás ár felmerülése esetében itt is az illetékes járásbírósg döntése mértékadó. Megengedte a kormány, hogy a Magyar olaj- és zsiripari központ a részéről történő eladásnál a kereskedelemügyi miniszter által megállapított jutalékok számíthat föl. A mákolajat, dohányolajat, szőlőmagolajat, muszármagolajat és ricinusolajat vagy bármely növényolajat előállító vállalatok szintén kötelesek az augusztus 11-iki készletüket a Magyar olaj- és zsirközéppontnak bejelenteni. Mind a három rendelet a szokásos büntető szankciót tartalmazza, ezenfelül az egyes cikkek szállítását igazolványhoz kötik.

Ujabb rendelkezés a gőz- és motorkegépészek és fűtők felmentéséről. A 14.500. eln. Mg. szám alatt kiadott honvédelmi miniszteri rendelet értelmében azok a gőz- és motorkégek és fűtők, akik az 1913—1914-es korosztályokba tartoznak és a 100 1916. H. M. rendelet, illetve a 118.400/1915 számú hadügyminiszteri rendelet alapján bizonytalan időre felmentettek, folyó évi november hó 30-án behivatnak. A vármegyei gazdasági egyesület ezután figyelmezteti az érdekelt uradalmakat és gazdaságokat, ahol ezidőszert ilyen szántógépészek alkalmaztatnak, üzemi zavarok elkerülése végett az említett kor-

osztályokba tartozó szántógépészek pótlásáról kellő időben gondoskodjanak. A bevonult szántógépészek pótlása a budapesti m. kir. felső ipariskola (VIII., Népszínház-utca 8.) a m. kir. Rókkantügyi hivatal (V., Váci-utca 57.) közvetítésével eszközölhető.

A belvárosban négy szobás lakás kiadó.

Akinek szép kocsí vagy hintó kell, fölösleges, hogy a fővárosba vigye vagy külföldi gyárosoknak adja pénzét, mert **Varjas Lajos** bogrnár és kocsigyártó-mesternek Veszprémben, a Hoszszú-utca (nagyhid mellett) saját házában levő villanyerőre berendezett telepén olcsó áron kaphat igen szép gazdasági kocsikat, könnyűhomokfutókat, vagy elegáns kivitelű hintókat. A telepen — amely a legújabb gépekkel van felszerelve — gyorsan és kifogástalanul készítenek minden a bogrnár és kocsigyártó szakmába vágó dolgot s a tulajdonos dus raktárában szolid árakon lehet vásárolni mindent, az egyszerű kocsikeréktől a legfényesebb urí hintóig. — Emellett javításokat jutányos áron eszközöl. A törekvő magyar iparos vállalatát olvasóink figyelmébe ajánljuk.

Anyakönyvi kimutatás.

1916. évi augusztus 16 től 1916. évi augusztus 23-ig.

Születés: Joó István városi könyvnyomdász és Vajda Julianna fia Lajos r. kath. — Nyári Róza varrónő fia József Lajos r. kath. — Merhala László szövőgyárban munkavezető Tráknay Ilona leánya Ilona r. kath. — Schindler Mihály napszámós és Eisenacker Terézia fia István r. kath. — Tar József asztalos iparos és Schmid Mária leánya Ilona Rozália r. kath.

Halálozás: Hets Pál hősi halált halt százados 35 éves róm. kath. — Báder Anna 4 hónapos r. kath. — Bóbis András fazekas iparos 49 éves r. kath. — Sárközi Józsefné Horváth Zsófia cseléd neje 61 éves r. kath. — Berényi Rozália házi cseléd 19 éves r. kath. — Reinfarth József 7 éves r. kath. — Megó Ferenc 19 hónapos r. kath. — Lenner Terézia 8 hónapos r. kath. — Özv. Zsided Antalné Arany Rozália magánzó 73 éves r. kath. — Klein János napszámós 60 éves r. kath. — Dobrikán Julianna Lidia 17 hónapos g. kath. — Neznai Mihály napszámós 78 éves r. kath.

Házasság: Szedlák János napszámós r. kath. és Rádlí Alojzia (özv.) magánzó nő r. kath.

Hirdetmény.

Veszprém r. t. város adóhivatala közlése, hogy az 1916. évre szóló községi közmunka, megyei utadó és a ház és földadók után járó általános jövedelmi pótdó kivetési lajstromok a városi adóhivatalban folyó hó 28-ától kezdődő 8 napi közzemlére kitétetnek, hol is az érdekeltek azt megtekinthetik.

Veszprém, 1916. augusztus 23.

Városi adóhivatal.

HORDÓKAT
petroleumos, olajos, kátrányos, zsiruposat, szeszeset, a legmagasabb áron
minden mennyiségben, készfizetés mellett
veszünk egy helyben, mint bármely vidéki vasut vagy hajóállomáshoz szállítva.
Hordóügynökök kerestetnek!!
Weisz Lipót és Társa
olaj, gépzsir, kocsikenőcs nagykereskedők
BUDAPEST, IX., Hentes-u 17.
Interurbán telefon: József 14 50.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

veszprémi főügynöksége

elfogad tűz-, jég-, betörési, baleset-, szavatossági, élet- és járadékbiztosításokat. A társaság a legrégebb és legnagyobb magyar biztosító intézet; biztosítéki alapjai meghaladják a 210 millió K-t s így minden tekintetben a legnagyobb biztonságot nyújtják.
Irodahelyiség: Szabadi-utca 3. szám földszint.
Képviseli: Suly László.

Őszi vetéshez

Corbin magesávázószer változatlan áron kapható. **Corbin** megóvja a vetőmagot varjak és egyéb madarak kártevésétől, üszögtől, rothadástól, férgektől. Egyszerű használati utasítás. Ezerszeresen kipróbálva, kitűnő bizonyítványok. — Olesó.

Dr. Keleti és Murányi vegyészeti gyára

Ujpesten.

Főelárusító: **OSWALD ISTVÁN, Siófok.**

Rendeléseket és kérdezősködések idejekorán kérünk!

Köhöges

MILLIÓK használják rekedtség, katarrus, elnyálkásodás, hörghurut ellen

KAISER mell-karamelláit a „HÁROM FENYŐ”-vel.

6050 közjogilag megerősített orvosi és magánbizonyítvány kezeskedik a biztos sikerért.
Különösen kellemes és jóízű bonbonok.
Csomagja 20 és 40 fillér, doboza 20 fillér. Kapható:
Czermák Lipót, Ince Kálmán és Kocsuba Emil (Pekete sas) gyógyszerárában Veszprémben. — Wolf Béla gyógyszerárára Szentgál.

Járványos betegségek ellen legjobb óvszer a **KRONDORFI** természetes savanyúvíz bor, pezsgőhöz legjobb ital. Főraktár: Reiningger Dezső Veszprém.

Magyarországon bevált a harcokban károsítottak általánosan mindekinél mint legjobb **fájdalomcsillapító bedörzsölés** megfázás, rheuma, köhvény, influenza, sarokfall, és hátfájás stb. esetében
Dr. Richter-féle **Horgony-Liniment.** csomagolt csomagban
Horgony-Pain-Expeller gyógyszer.
Csevegő: A - 10, 10, 1 -
Kapható gyógyszerárakban vagy kórházoknál az Arany Orvosláshoz címzett Dr. Richter-féle gyógyszerárakban. Prága I. Kilenbelsky 4. Bapatkóti szőlőtelep.

Ajánlunk azonnali szállításra a legjutányosabb napi árak mellett:
gép-, henger-, autó-OLAJAT,
gépzsiradékot, kocsikenőcsöt és mindenféle gazdasági gépekhez szükséges kenőolajakat szavatolt jó minőségben.
Weisz Lipót és Társa
disznózsír-, szalonna- és olajnagykereskedők,
Budapest, IX. ker., Hentes-utca 17. szám.
Sürgőnycim: Weiszfócs, Budapest.
Interurbán telefon: József 14-50. sz.

Eredeti Mayfarth-féle
törvényileg védett
„HERKULES”
bor- és gyümölcs-sajtók.
Elsőrendű gyártmány
Viznyomásu bor- és gyümölcs-sajtók.
Felül nem mult
Szólló- és gyümölcs-örlők, szüretelő berendezések.
MAYFARTH PH. és Tsa
gazdasági gépgyár
Bécs (Wien) II. Tabornstrasse 71.
Különleges gyártás sajtók és borászati készülékek számára.

946. sz.
Árjegyzékek ingyen.
Képviselők kerestetnek

Hasonlits több gépet egybe:
Rendelést téss BLICKENSBERG-re!

A legtartósabb rendszerű írógép, elpusztíthatatlan szerkezettel és sok különös előnnyel.
Több mint 165.000 drb van használatban!
Ára 2 betűfajjal, elegáns zárószekrényvel 270—380 korona.
GROYEN & RICHTMANN
román kir. szállítók KÖLN, Mauritiussteinweg 84. Képviselő Ausztria-Magyarország számára: Ing. von Svehla, Prága, II., Oual Palacky 42. — Itapon árjegyzék ingyen.

1916–17. tanévre

az összes veszprémi tanintézetekben elrendelt legújabb kiadásu

ódon tankönyvek

erős kötésben **a bolti ár feléért** nagy választékban kaphatók.

Uj tankönyvek

korlátlan mennyiségben raktáron vannak

Fodor Ferencz

könyv-, papir-, és írószer-kereskedésében

Veszprém, Szabadság-tér 3.